บทที่ 4 ผลการทดลอง

4.1 ผลกระทบร่วมของโรคทริสเตซ่ากับโรคกรีนนิ่งต่อการเจริญเติบโตของส้มโชกุน

ผลการปลูกเชื้อไวรัสสาเหตุโรคทริสเตซ่า และเชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรคกรีนนิ่งด้วยวิธีการ ติดตาลงบนต้นส้มโชกุนในเรือนทดลองตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2547 ถึง เดือนมิถุนายน 2548 รวม 10 เดือน พบว่าส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสทริสเตซ่าเป็นโรคทริสเตซ่า 10 ต้นคิดเป็น 100 % และใน จำนวนนี้เป็นโรคกรีนนิ่งร่วมด้วย 7 ต้นคิดเป็น 70 % ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่งเป็นโรค กรีนนิ่ง 6 ต้นคิดเป็น 60 % และส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสทริสซ่าร่วมกับเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่งเป็น ทั้ง 2 โรค 10 ต้นคิดเป็น 100 % ส่วนส้มโชกุนที่ไม่ปลูกเชื้อเป็นโรคกรีนนิ่ง 2 ต้นคิดเป็น 20 % (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวน และเปอร์เซ็นต์ของต้นส้มโชกุนที่เป็นโรคหลังปลูกเชื้อ 10 เคือน

	จำนวนที่เป็นโรค/	% ที่เป็นโรค	% ที่เป็นโรค
กรรมวิธีปลูกเชื้อ	จำนวนที่ปลูกเชื้อ	ทริสเตซ่า	กรีนนิ่ง
1. ทริสเตซ่า (CTV)	10/10	100	70
2. กรีนนิ่ง (GO)	6/10	60	-
3. ทริสเตซ่า + กรีนนิ่ง (CTV + GO)	10/10	100	100
4. ไม่ปลูกเชื้อ (control)	2/10	d	20

สำหรับผลการเจริญเติบโตของส้มโชกุน พบว่าหลังปลูกเชื้อ 10 เดือนส้มโชกุนมีความสูง เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่แตกต่างกันทางสถิติ ทุกกรรมวิธี (ตารางที่ 3, ตารางภาคผนวก 7-10)

ตารางที่ 3 ความสูงของส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อด้วยเชื้อไวรัสทริสเตซ่า และเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่ง ที่เพิ่มขึ้นหลังปลูกเชื้อ 10 เดือน

กรรมวิธีปลูกเชื้อ	ก่อนปลูกเชื้อ (ซม.)	หลังปลูก เชื้อ10 เคือน	ความสูงที่ เพิ่มขึ้น	% ความสูงที่ เพิ่มขึ้น
		(An')	(An')	
1. ทริสเตซ่า (CTV)	77.261	109.8	42.05	68.81
2. กรีนนิ่ง (GO)	73.35	115.95	39.79	56.40
3. ทริสเตซ่า + กรีนนิ่ง (CTV + GO)	68.75	101.85	26.68	39.44
4. ไม่ปลูกเชื้อ (control)	75.02	112.00	36.77	53.13
LSD (p=0.05)	11.10 ^{ns}	14.12 ns	19.85 ns	35.03 ^{ns}
CV(%)	16.63	14.17	60.25	70.94

¹ ค่าเฉลี่ยจาก 10 ซ้ำ

ส่วนขนาดทรงพุ่มพบว่า ส้มโชกุนที่ไม่ปลูกเชื้อ ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสทริสเตซ่า และ ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสทริสเตซ่าร่วมกับเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่งมีขนาดทรงพุ่มเพิ่มขึ้นจากเดิมวัดได้ 53.30 39.12 และ 24.56 เซนติเมตรตามลำดับซึ่งไม่มีความไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่ส้มโชกุนที่ ปลูกเชื้อด้วยเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่งมีขนาดทรงพุ่มที่เพิ่มขึ้นแตกต่างกับส้มโชกุนที่ไม่ปลูกเชื้ออย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 4, ตารางภาคผนวก 11-14)

^{ns} ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 4 ขนาคทรงพุ่มของส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อค้วยเชื้อไวรัสทริสเตซ่า และเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่ง ที่เพิ่มขึ้นหลังปลูกเชื้อ 10 เคือน

กรรมวิธีปลูกเชื้อ	ก่อนปลูกเชื้อ (ซม.)	หลังปลูกเชื้อ 10 เคือน	ขนาดทรงพุ่ม ที่เพิ่มขึ้น	%ขนาดทรง พุ่มที่เพิ่มขึ้น
		(สม.)	(An')	(An')
1. ทริสเตซ่า (CTV)	57.70 ¹	70.18	18.35 ab ²	39.12 ab
2. กรีนนิ่ง (GO)	53.26	70.15	9.03 b	15.70 b
3. ทริสเตซ่า+กรีนนิ่ง (CTV+GO)	52.47	68.50	13.05 ab	24.56 ab
4. ไม่ปลูกเชื้อ (control)	53.98	73.15	23.51 a	53.30 a
LSD(p=0.05)	9.95 ^{ns}	10.32 ns	12.89	29.84
CV(%)	20.20	16.14	88.90	99.2

 $^{^{-1}}$ ค่าเฉลี่ยจาก 10 ซ้ำ

สำหรับจำนวนกิ่งที่แตกใหม่หลังปลูกเชื้อพบว่า ทุกกรรมวิธีมีการแตกกิ่งเพิ่มขึ้นจากเดิมไม่ แตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 5, ตารางภาคผนวก 15- 18)

ตารางที่ 5 จำนวนกิ่งของส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อด้วยเชื้อไวรัสทริสเตซ่า และเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่ง ที่เพิ่มขึ้นหลังปลูกเชื้อ 10 เดือน

		หลังปลูก	จำนวนกิ่ง	% กิ่งที่
กรรมวิธีปลูกเชื้อ	ก่อนปลูกเชื้อ	เชื้อ10 เคือน	ที่เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น
1. ทริสเตซ่า (CTV)	63.201	222.60	140.30	302.12
2. กรีนนึ่ง (GO)	56.80	197.10	159.40	283.37
3. ทริสเตซ่า + กรีนนิ่ง (CTV + GO)	53.80	203.80	150.00	281.68
4. ไม่ปลูกเชื้อ (control)	64.00	247.00	183.00	317.69
LSD (p=0.05)	21.45 ns	59.97 ns	23.65 ns	118.29 ns
CV(%)	39.78	30.37	33.85	44.03

 $^{^{^{1}}}$ ค่าเฉลี่ยจาก 10 ซ้ำ

² อักษรที่เหมือนกันในคลอลัมน์เคียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์เปรียบเทียบโดยวิธี Least significant difference

^{ns} ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

^{ns} ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

จากการวัดสีใบของส้มโชกุนหลังปลูกเชื้อ 10 เดือนแล้วคำนวนเป็นค่าองศาสี (hue) พบว่า ค่าองศาสีของส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสทริสเตซ่า ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสทริสเตซ่าร่วมกับเชื้อ แบคทีเรียกรีนนิ่ง และส้มโชกุนที่ไม่ปลูกเชื้อไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่ค่าองศาสีของส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่งแตกต่างกับค่าองศาสีของส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสทริสเตซ่า และส้มโชกุนที่ไม่ปลูกเชื้ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเมื่อเทียบกับแผ่นสี มาตราฐานในภาคผนวก ง พบว่าสีของใบส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสทริสเตซ่า และไม่ปลูกเชื้อมีแนวโน้มเป็นสีเขียวมากกว่าสีของใบส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่ง (ตารางที่ 6, ตารางที่ 19-20)

ตารางที่ 6 ค่าองศาสี (hue) ของส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อด้วยเชื้อไวรัสทริสเตซ่า และเชื้อแบคทีเรีย กรีนนิ่งหลังปลูกเชื้อ 10 เดือน

กรรมวิธีปลูกเชื้อ	ก่อนปลูกเชื้อ	หลังปลูกเชื้อ 10 เคือน
1. ทริสเตซ่า (CTV)	126.95 ¹	$123.95 a^2$
2. กรีนนิ่ง (GO)	127.13	121.72 b
3. ทริสเตซ่า + กรีนนิ่ง (CTV + GO)	126.19	123.28 ab
4. ไม่ปลูกเชื้อ (control)	126.20	124.30 a
LSD (p=0.05)	1.54 ^{ns}	1.68
CV(%)	13.93	1.5

[้] ค่าเฉลี่ยจาก 10 ซ้ำ

ส่วนขนาดใบส้มเฉลี่ยหลังปลูกเชื้อ 10 เดือนพบว่า ขนาดใบส้มเฉลี่ยทุกกรรมวิธีไม่แตก ต่างกันทางสถิติวัดได้เฉลี่ย 3.9-4.2 ตารางเซนติเมตร (ตารางที่ 7, ตารางภาคผนวก 21-22)

² อักษรที่เหมือนกันในคลอลัมน์เดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์เปรียบเทียบโดยวิธี Least significant difference

^{ns} ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 7 ขนาดใบเฉลี่ย (leaf index) ของส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อด้วยเชื้อไวรัสทริสเตซ่า และ เชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่งหลังปลูกเชื้อ 10 เดือน

กรรมวิธีปลูกเชื้อ	ก่อนปลูกเชื้อ (ซม²)	หลังปลูกเชื้อ 10 เคือน (ซม ²)
1. ทริสเตซ่า (CTV)	3.83 ¹ ab ²	4.09
2. กรีนนิ่ง (GO)	3.87 b	4.23
3. ทริสเตซ่า + กรีนนิ่ง (CTV + GO)	4.17 a	3.93
4. ไม่ปลูกเชื้อ (control)	4.18 a	4.06
LSD (p=0.05)	0.35	0.42 ^{ns}
CV(%)	9.48	11.27

 $^{^{-1}}$ ก่าเฉลี่ยจาก 10 ซ้ำ

สำหรับผลการทคลองวัดน้ำหนักแห้งของส่วนเหนือดินได้แก่ ใบ กิ่งก้าน ลำต้น และราก ของส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อสาเหตุ และไม่ปลูกเชื้อพบว่า ทุกกรรมวิธีไม่มีความแตกต่างกัน (ตารางที่ 8, ตารางภาคผนวก 23-24)

ตารางที่ 8 น้ำหนักแห้งส่วนเหนือคิน และรากของส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อค้วยเชื้อไวรัสทริสเตซ่า และ เชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่ง หลังปลูกเชื้อ 10 เคือน

กรรมวิธีปลูกเชื้อ	น้ำหนักแห้ง (กรัม)				
แบบกานานเกิด	ส่วนเหนือดิน (ใบ กิ่งก้าน ถำต้น)	ราก			
1. ทริสเตซ่า (CTV)	202.50 1	83.70			
2. กรีนนิ่ง (GO)	217.50	92.87			
3. ทริสเตซ่า + กรีนนิ่ง (CTV + GO)	188.27	85.94			
4. ไม่ปลูกเชื้อ (control)	207.50	97.82			
LSD(p=0.05)	36.71 ^{ns}	19.28 ^{ns}			
CV(%)	19.85	23.59			

¹ ค่าเฉลี่ยจาก 10 ซ้ำ

² อักษรที่เหมือนกันในคลอลัมน์เดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์เปรียบเทียบโดยวิธี Least significant difference

^{ns} ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ns ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

อาการผิดปกติของส้มโชกุนหลังปลูกเชื้อพบว่า หลังปลูกเชื้อ 2-6 เคือนไม่พบอาการ ผิดปกติ แต่หลังจากปลูกเชื้อไปแล้ว 8 เคือนส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสสาเหตุโรคทริสเตซ่า แสดง อาการใบหนาชี้ตั้ง (ก) เส้นใบ และกลางใบเหลือง (ข) และใบค่างเหลือง (ค) (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อด้วยเชื้อไวรัสทริสเตซ่าแสดงอาการใบหนาชี้ตั้ง (ก) เส้นใบและเส้น กลางใบเหลือง (ข) ใบด่างเหลือง (ค) หลังปลูกเชื้อ 8 เดือน

ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อแบกทีเรียสาเหตุโรคกรีนนิ่งแสดงอาการใบหนาชี้ตั้ง (ก) เส้นกลาง ใบเหลือง (ข) ใบค่างเหลือง (ก) และแห้งตายจากปลายกิ่ง (dieback)(ง) (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อด้วยเชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรคกรีนนิ่งแสดงอาการใบหนาชี้ตั้ง (ก) เส้นใบเหลือง (ข) ใบค่างเหลือง (ค) และกิ่งแห้งตาย (dieback)(ง) หลังปลูกเชื้อ 8 เดือน

ส่วนส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสสาเหตุโรคทริสเตซ่าร่วมกับเชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรคกรีนนิ่งแสดง อาการเส้นใบเหลือง (ก) ใบหนาชี้ตั้ง (ข) และใบค่างเหลือง (ค)(ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อด้วยเชื้อไวรัสสาเหตุโรคทริสเตซ่าร่วมกับเชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรค กรีนนิ่งแสดงอาการเส้นใบเหลือง (ก) ใบหนาชี้ตั้ง (ข) และใบค่างเหลือง (ค) หลังปลูก เชื้อ 8 เดือน

จากการตรวจหาเชื้อไวรัสทริสเตซ่าด้วยเทคนิก ELISA พบเชื้อไวรัสในส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อ ไวรัสทริสเตซ่า จำนวน 3 ต้นหลังปลูกเชื้อ 2 เดือน โดยทั้ง 3 ต้นมีค่า optical density มากกว่าค่า optical density ของส้มปกติ (negative check) 5 เท่า (ตารางที่ 9)

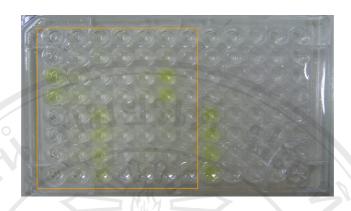
ตารางที่ 9 ค่า optical density และผังการตรวจส้มโชกุนหลังปลูกเชื้อไวรัสทริสเตซ่า 2 เดือน

	1	2	2	-1	-5	6	7	8	9	10	11	12
	1		3	40	5	6	7	0	9	10	11	1.2
A	0.056	0.092	0.136	0.118	0.112	0.130	9					
В	0.057	0.073	0.199	0.161	0.129	0.143	7	6)				
C	1.208	0.327	0.128	0.102	0.192	1.655		0.	2)			
D	1.025	0.368	0.129	0.156	0.226	1.249			V	3 \		
Ε	0.131	0.153	0.838	0.121	0.094	0.203						
F	0.146	0.167	0.759	0.129	0.127	0.173						
G	0.115	0.185	0.715	0.052	0.168	0.130				N. C.		
Н	0.125	0.167	0.725	0.055	0.185	0.130					0	

	1	2	3	4	5 &	6	7	8	9	10	11	12
A	Blank	No.1	No.9	No.15	No.26	No.34	2		6		1	
В	Blank	No.1	No.9	No.15	No.26	No.34		1	Y			
C	Pos.	No.3	No.11	No.16	No.28	No.36						
D	Pos.	No.3	No.11	No.16	No.28	No.36	2					
Е	A	No.7	No.13	No.17	No.30	No.38						
F	A	No.7	No.13	No.17	No.30	No.38						
G	Neg.	No.8	No.14	No.24	No.31	No.39						
Н	Neg.	No.8	No.14	No.24	No.31	No.39	91		9	9		

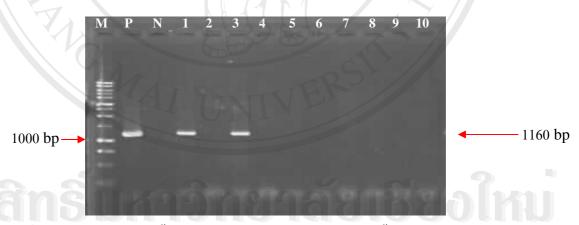
ตัวอย่างที่ 3, 9, 13, 14, 16, 17, 30, 36 และ 39 (ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อด้วยเชื้อไวรัสทริสเตซ่า) ตัวอย่างที่ 1, 7, 8, 15, 24, 26, 28, 31, 34 และ 38 (ส้มโชกุนที่ไม่ปลูกเชื้อ)

และสีของสารละลายเป็นสีเหลืองเช่นเคียวกับส้มที่เป็นโรค (positive check) (ภาพที่ 4) และหลัง ปลูกเชื้อ 4 เคือนตรวจพบเชื้อไวรัสเพิ่มอีก 2 ต้น ต่อมาตรวจพบอีก 5 ต้นหลังปลูกเชื้อนาน 6 เคือน รวมเป็น 10 ต้น

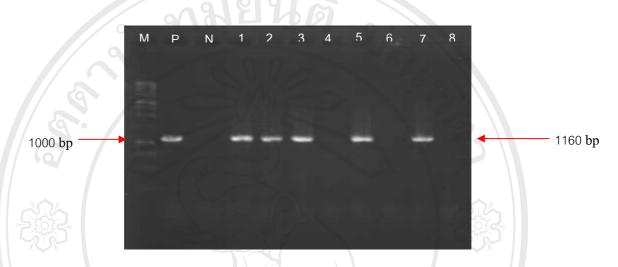
ภาพที่ 4 ผลการตรวจหาเชื้อไวรัสทริสเตซ่าในส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อค้วยเชื้อไวรัสสาเหตุโรค ทริสเตซ่า นาน 2 เดือน

ส่วนผลการตรวจหาเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่งค้วยเทคนิค PCR พบเชื้อสาเหตุในส้มโชกุนที่ ปลูกเชื้อแบคทีเรียจำนวน 2 ต้นหลังปลูกเชื้อ 4 เดือน และตรวจพบเชื้ออีก 4 ต้นหลังปลูกเชื้อ 6 เคือนโดยต้นที่พบเชื้อเกิดแถบดีเอ็นเอตรงตำแหน่งเดียวกับแถบดีเอ็นเอของส้มที่เป็นโรค (postive check) (ภาพที่ 5)

ภาพที่ 5 แถบดีเอ็นเอของเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่งในส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่ง นาน 4 เคือนบน 1 % agarose gel M (DNA marker), P (positive check), N (negative check), 1-10 (ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อ)

และพบเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่งในส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสสาเหตุโรคทริสเตซ่า 7 ต้น สำหรับผลการ ตรวจหาเชื้อสาเหตุของโรคในส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อไวรัสทริสเตซ่าร่วมกับเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่ง พบ เชื้อทั้งสองชนิดในส้มโชกุนหลังปลูกเชื้อ 4 เดือนจำนวน 1 ต้น ต่อมาหลังปลูกเชื้อ 6 เดือนตรวจพบ เพิ่มอีก 5 ต้น (ภาพที่ 6) และหลังปลูกเชื้อ 8 เดือนพบอีก 5 ต้น และพบเชื้อแบคทีเรียกรีนนิ่งใน ส้มโชกุนที่ไม่ปลูกเชื้อ 2 ต้น

ภาพที่ 6 แถบดีเอ็นเอของเชื้อแบคทีเรียในส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อทริสเตซ่าร่วมกับเชื้อแบคทีเรีย กรีนนิ่งนาน 6 เดือนบน 1 % agarose gel M (DNA marker), P (positive check), N (negative check), 1-8 (ส้มโชกุนที่ปลูกเชื้อ)

4.2 ชนิดของต้นตอส้มที่มีความต้านทานต่อโรคในจังหวัดแพร่

จากการปลูกส้มโชกุน และส้มเขียวหวานที่ติดตาบนต้นตอส้ม 4 ชนิดได้แก่ส้มโวลกาเมอ เรียน่า ส้มทรอยเยอร์ ส้มกลีโอพัตรา และส้มหงจี๋ ที่อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ ตั้งแต่เดือน สิงหาคม 2546 ถึงเดือนมิถุนายน 2548 โดยมีการจัดการการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน การใส่ปุ๋ยเพิ่ม 50 % จากค่าวิเคราะห์ดิน และการใส่ปุ๋ยเพิ่มอีก 100 % จากค่าวิเคราะห์ดินพบว่า เมื่อเวลาผ่านไป 22 เดือนผลการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน และการใส่ปุ๋ยเพิ่มขึ้น 50 % จากค่าวิเคราะห์ดินไม่ทำให้ สัดส่วนระหว่างเส้นผ่านสูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับต้นตอแตกต่างกัน (ตารางที่ 10, ตาราง ภาคผนวก 25-26)

ตารางที่ 10 สัดส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับต้นตอเมื่อใส่ปุ๋ยอัตราต่าง ๆ หลังปลูก 22 เดือน

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~	สัดส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับต้นตอ				
อัตราการใส่ปุ๋ย -	หลังปลูก 4 เคือน	หลังปลูก 22 เดือน			
ค่าวิเคราะห์ดิน	0.771	$0.81~a^2$			
ค่าวิเคราะห์ดิน + 50 %	0.73	0.81 a			
ค่าวิเคราะห์ดิน + 100 %	0.75	0.74 b			
LSD (p=0.05)	0.06 ^{ns}	0.06			
CV(a) (%)	13.3	13.28			
ı y					

[้] ค่าเฉลี่ยจาก 5 ซ้ำ

และจากการเปรียบเทียบสัดส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำดันของกิ่งพันธุ์กับต้นตอของต้นตอ ส้มแต่ละชนิดพบว่าส้มโชกุน/กลีโอพัตรา ส้มเขียวหวาน/หงจี๋ ส้มโชกุน/หงจ๋๋ ส้มโชกุน/โวลกาเมอ เรียน่า และส้มเขียวหวาน/คลีโอพัตรา มีสัดส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับต้น ตอดีไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนส้มขียวหวาน/ทรอยเยอร์มีสัดส่วนต่ำที่สุด (ตารางที่ 11, ตาราง ภาคผนวก 25-26) เมื่อพิจารณาลักษณะรอยต่อระหว่างกิ่งพันธุ์กับต้นตอพบว่า ส้มโชกุน/โวลกา เมอเรียน่า (ก) ส้มโชกุน/คลีโอพัตรา (ง) ส้มเขียวหวาน/คลีโอพัตรา (จ) มีความกลมกลืนกันดี ส่วน ส้มโชกุน/ทรอยเยอร์ (ข) ส้มเขียวหวาน/ทรอยเยอร์ (ค) มีลักษณะเป็น rootstock overgrowth คือต้น ตอมีการเจริญเติบโตมากกว่ากิ่งพันธุ์ ขณะที่ส้มโชกุน/หงจ๋๋ (ฉ) และส้มเขียวหวาน/หงจ๋๋ (ช) มีลักษณะพองออก (ภาพที่ 7)

² อักษรที่เหมือนกันในคลอลัมน์เดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์เปรียบเทียบโดยวิธี Least significant difference

^{ns} ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 11 สัดส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับต้นตอของต้นตอส้มชนิดต่าง ๆ หลังปลูก 22 เคือน

	สัคส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์	สัคส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับ				
ชนิดต้นตอ	หลังปลูก 4 เคือน	หลังปลูก 22 เคือน				
ส้มโชกุน/โวลคาเมอเรียน่า	0.79^1 ab ²	0.81 ab				
ส้มโชกุน/ทรอยเยอร์	0.70 c	0.74 bc				
ส้มเขียวหวาน/ทรอยเยอร์	0.68 c	0.69 с				
ส้มโชกุน/คลีโอพัตรา	0.80 ab	0.84 a				
ส้มเขียวหวาน/คลีโอพัตรา	0.71 ab	0.77 abc				
ส้มโชกุน/หงจี๋	0.84 a	0.82 ab				
ส้มเขียวหวาน/หงจี๋	0.74 bc	0.83 a				
LSD (p=0.05)	0.08	0.09				
CV(b) (%)	13.3	15.01				

[้]ำ ค่าเฉลี่ยจาก 5 ซ้ำ

² อักษรที่เหมือนกันในคลอลัมน์เดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ เปรียบเทียบโดยวิธี Least significant difference

ภาพที่ 7 สัดส่วน และลักษณะรอยต่อระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับดันตอของ ส้มแต่ละชนิดหลังปลูก 22 เดือน ที่อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ ส้มโชกุน/โวลกาเมอเรีย น่า (ก) ส้มโชกุน/ทรอยเยอร์ (ข) ส้มเขียวหวาน/ทรอยเยอร์ (ค) ส้มโชกุน/คลีโอพัตรา (ง) ส้มเขียวหวาน/คลีโอพัตรา (จ) ส้มโชกุน/หงจิ๋ (ฉ) และส้มเขียวหวาน/หงจิ๋ (ช)

และเกิดปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างการใส่ปุ๋ยกับชนิดต้นตอโดยพบว่าส้มโชกุน/คลีโอพัตราที่ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน มีสัดส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับต้นตอสูงที่สุด วัดได้ 0.92 ส่วนส้มเขียวหวาน/ทรอยเยอร์ที่ใส่ปุ๋ยเพิ่มขึ้น 50 % จากค่าวิเคราะห์ดิน มีสัดส่วน ระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับต้นตอต่ำสุดคือ 0.74 (ตารางที่ 12, ตารางภาคผนวก 25-26)

Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

ตารางที่ 12 สัดส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับต้นตอของต้นตอส้มชนิดต่าง ๆ เมื่อใส่ปุ๋ยอัตราต่างกันหลังปลูก 22 เดือน

		สัดส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นของกิ่งพันธุ์กับต้นตอ								
อัตราการใส่ปุ๋ย	ส้มโชกุ โวลคาเมอเ		ส้มเขียวหวาน/ ทรอยเยอร์	ส้มโชกุน/ คลีโอพัตรา	ส้มเขียวหวาน/ คลีโอพัตรา	ส้มโชกุน/ หงจี๋	ส้มเขียวหวาน/ หงจิ๋			
ค่าวิเคราะห์ดิน	0.77^{1}	0.77	0.74	0.92	0.77	0.87	0.83			
ค่าวิเคราะห์ดิน +50 %	0.86	0.73	0.67	0.89	0.79	0.89	0.82			
ค่าวิเคราะห์ดิน + 100 %	0.80	0.72	0.66	0.71	0.75	0.71	0.83			
LSD(p=0.05)	0.003		/A/		6					
LSD(p=0.01)	0.004									
CV(a)	13.28									
CV(b)	15.01									

[้] ค่าเฉลี่ยจาก 5 ซ้ำ

สำหรับขนาดใบเฉลี่ยหลังปลูก 22 เดือนพบว่าการใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน การใส่ปุ๋ยเพิ่ม 50 % จากค่าวิเคราะห์ดิน และการใส่ปุ๋ยเพิ่ม 100 % จากค่าวิเคราะห์ดินไม่ทำให้ขนาดใบเฉลี่ยแตกต่างกัน ทางสถิติวัดได้ 4.27 4.26 และ 4.28 ตารางเซนติเมตรตามลำดับ (ตารางที่ 13, ตารางภาคผนวก 27-28)

ตารางที่ 13 ขนาดใบเฉลี่ย (leaf index)ของส้มเมื่อใส่ปุ๋ยอัตราต่าง ๆ หลังปลูก 22 เดือน

อัตราการใส่ปุ๋ย —	ขนาดใบเฉลี่ย (leaf index) (ซม.²)		
ดผว แบร เขาโถ	หลังปลูก 4 เคือน	หลังปลูก 22 เคือน	
ค่าวิเคราะห์ดิน	4.17	4.27	
ค่าวิเคราะห์ดิน + 50 %	4.38	4.26	
ค่าวิเคราะห์ดิน + 100 %	4.45	4.28	
LSD(p=0.05)	0.33 ^{ns}	0.28 ^{ns}	
CV (%)	13.82	11.94	

[้] ค่าเฉลี่ยจาก 5 ซ้ำ

แต่ชนิดของต้นตอทำให้ขนาดใบมีความแตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบขนาดใบของส้ม เขียวหวานบนต้นตอต่าง ๆ พบว่าส้มเขียวหวาน/คลีโอพัตรา ส้มเขียวหวาน/ทรอยเยอร์ และ ส้มเขียวหวาน/หงจี๋ มีขนาดใบเฉลี่ยไม่แตกต่างกันวัดได้ 4.62 4.68 และ 4.46 ตารางเซนติเมตร สำหรับขนาดใบของส้มโชกุนที่ติดบนต้นตอต่าง ๆ พบว่าส้มโชกุน/ทรอยเยอร์ มีขนาดใบใหญ่ที่สุด วัดได้ 4.18 ตารางเซนติเมตร (ตารางที่ 14, ตารางภาคผนวก 27-28)

^{ns} ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 14 ขนาดใบเฉลี่ย (leaf index)ของส้มบนต้นตอส้มชนิดต่าง ๆ หลังปลูก 22 เดือน

	ขนาคใบเฉลี่ย (leaf index) (ซม.²)		
ชนิดต้นตอ	หลังปลูก 4 เคือน	หลังปลูก 22 เคือน	
ส้มโชกุน/โวลคาเมอเรียน่า	4.10^1 b^2	3.97 с	
ส้มโชกุน/ทรอยเยอร์	4.12 ab	4.18 ab	
ส้มเขียวหวาน/ทรอยเยอร์	4.59 a	4.62 a	
ส้มโชกุน/คลีโอพัตรา	4.31 ab	3.99 c	
ส้มเขียวหวาน/คลีโอพัตรา	4.34 ab	4.68 a	
ส้มโชกุน/หงจี๋	4.35 ab	3.99 с	
ส้มเขียวหวาน/หงจี๋	4.24 ab	4.46 ab	
LSD (p=0.05)	0.38	0.09	
CV(%)	11.97	10.47	

¹ ค่าเฉลี่ยจาก 5 ซ้ำ

และพบว่าเกิดปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างการใส่ปุ๋ย กับชนิดต้นตอ ทั้งนี้พบว่าส้มเขียวหวาน/ กลีโอพัตรา เมื่อใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดินมีขนาดใบเฉลี่ยใหญ่ที่สุด 4.76 ตารางเซนติเมตร ส่วน ส้มโชกุน/หงจี๋ที่ใส่ปุ๋ยเพิ่มขึ้น 50 % จากค่าวิเคราะห์ดินมีขนาดใบเล็กที่สุด 3.68 ตารางเซนติเมตร (ตารางที่ 15, ตารางภาคผนวก 27-28)

Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

² อักษรที่เหมือนกันในคลอลัมน์เดียวกันไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ เปรียบเทียบโดยวิธี Least significant difference

ตารางที่ 15 ขนาดใบเฉลี่ย (leaf index) ของส้มบนต้นตอส้มชนิดต่าง ๆ เมื่อใส่ปุ๋ยอัตราต่างกันหลังปลูก 22 เดือน

	ขนาดใบเฉลี่ย (leaf index) (ซม.²)						
อัตราการใส่ปุ๋ย	ส้มโชกุน/ โวลคาเมอเรียน่า	ส้มโชกุน / ทรอยเยอร์	ส้มเขียวหวาน/ ทรอยเยอร์	ส้มโชกุน/ คลีโอพัตรา	ส้มเขียวหวาน/ คลีโอพัตรา	ส้มโชกุน/ หงจิ๋	ส้มเขียวหวาน/ หงจี๋
ค่าวิเคราะห์ดิน	3.86	4.27	4.53	3.93	4.76	4.19	4.33
ค่าวิเคราะห์ดิน + 50 %	4.00	4.10	4.67	4.23	4.71	3.68	4.42
ค่าวิเคราะห์ดิน + 100 %	4.04	4.16	4.67	3.81	4.58	4.10	4.62
LSD(p=0.05)	0.63						
LSD(p=0.01)	0.86						
CV(a) (%)	11.90						
CV(b) (%)	10.47						

[้]ำ ค่าเฉลี่ยจาก 5 ซ้ำ

สำหรับผลการตรวจหาเชื้อไวรัสสาเหตุโรคทริสเตซ่าในต้นส้มทั้งหมด 105 ต้นทั้งที่แสดงอาการใบ ด่าง และไม่แสดงอาการด้วยเทคนิค ELISA พบต้นส้มเป็นโรคทริสเตซ่า 57 ต้น คิดเป็น 54.29 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 จำนวนต้นส้มที่เป็นโรคทริสเตซ่า และ % การเกิดโรค หลังปลูก 22 เดือน

	จำนวนต้นที่เป็นโรคทริสเตซ่า/		
ชนิดต้นตอ	จำนวนต้นทั้งหมด	การเป็น โรค (%)	
ส้มโชกุน/โวลคาเมอเรียน่า	8/15	53.33	
ส้มโชกุน/ทรอยเยอร์	8/15	53.33	
ส้มเขียวหวาน/ทรอยเยอร์	8/15	53.33	
ส้มโชกุน/คลีโอพัตรา	9/15	60.00	
ส้มเขียวหวาน/คลีโอพัตรา	9/15	60.00	
ส้มโชกุน/หงจี๋	7/15	46.67	
ส้มเขียวหวาน/หงจี๋	8/15	53.33	

ส่วนการตรวจหาเชื้อแบคทีเรียสาเหตุโรคกรีนนิ่งด้วยเทคนิค PCR ในส้มที่แสดงอาการ สงสัยว่าเป็นโรคจำนวน 33 ต้น พบว่าเป็นโรค 8 ต้น (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 จำนวนต้นส้มที่เป็นโรคกรีนนิ่ง และ % การเกิดโรค หลังปลูก 22 เดือน

	จำนวนต้นที่เป็นโรคกรีนนิ่ง/		
ชนิคต้นตอ	จำนวนต้นทั้งหมด	การเป็นโรค (%)	
ส้มโชกุน/โวลคาเมอเรียน่า	3/15	20.00	
ส้มโชกุน/ทรอยเยอร์	Chia 1/15 Mai	6.67	
ส้มเขียวหวาน/ทรอยเยอร์	-/15		
ส้มโชกุน/คลีโอพัตรา	2/15	13.30	
ส้มเขียวหวาน/คลีโอพัตรา	-/15	-	
ส้มโชกุน/หงจี๋	1/15	6.67	
ส้มเขียวหวาน/หงจี๋	1/15	6.67	